

«La docència m'atreia especialment i una manera de defensar-me era ser exigent»

Sociolingüista i eminent historiador de la llengua, professor admirat i erudit, pilar universitari, rector de parròquia, polemista de bona fe, compromès amb el progrés, mediàtic, irònic, agut i modest. Agraïx la bona rebuda del Mercadal i lamenta la polemica de la UdG

TINA CASADEMONT / Girona

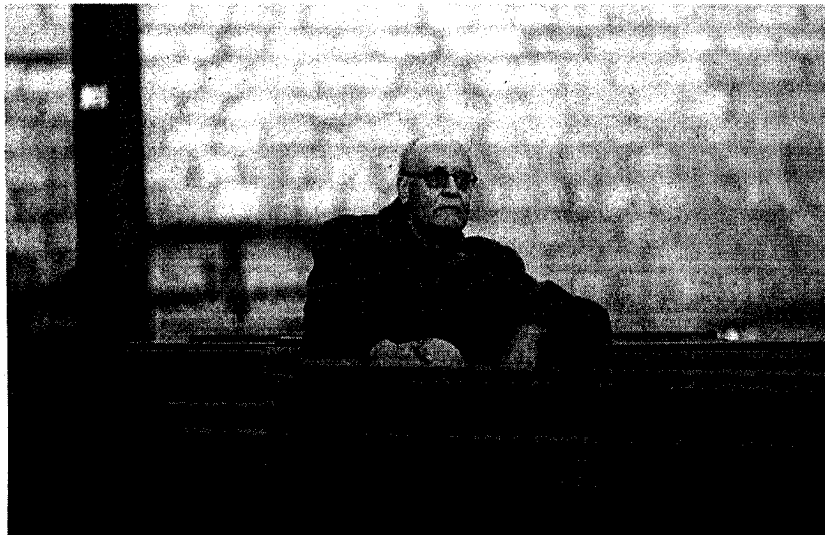
● L'adhesió a les reivindicacions aperturistes i renovadores de l'Església manifestades pel Fòrum Joan Alsina, un premi especial en les Mosques de la Informació, l'última classe magistral a la UdG en un homenatge al seu paper fonamental en la construcció d'aquesta ciutat universitària de què es va acomiadar fent-li donació de 7.000 volums de la seva biblioteca; la posada en escena de la seva traducció de *Feda i el trasllat* a la parròquia del Mercadal de Girona, després d'un quart de segle com a rector de Medinyà, van posar sovint l'any passat el nom de Modest Prats a les pàgines dels diaris. Però ell no deixa de sorprendre's de figurar entre els finalistes a Gironí de l'Any. S'ho mira amb agraïment i, és clar, modesta, però de seguida posa ironia al tema i explica que ja ha desafiat l'amic contrincant Javier Cercas dient-li que el guanyaria omplint l'església del Mercadal de butlletes perquè els seus feligresos el votin.

—Com ll va pel Mercadal?

—«Bé, situant-me. És una parròquia molt cèntrica i ara tinc feina a veure què es feia i quin ambient hi ha, a relacionar-me amb la gent que hi col·labora i veure els ànims. Primer vaig dir que em posava de termini fins al Nadal, però ara ho trasllado fins a Setmana Santa. M'he jubilat d'una feina, a la universitat, però me n'he carregat molta d'altra com a capellà.»

—Hi veu molta diferència amb Medinyà?

—«No, quant adistinció d'un poble amb un centre urbà, perquè hi ha molta gent d'allà que ve a treballar cada dia aquí. El que és diferent és que allà hi vaig estar 25 anys i, és clar, he anat seguint la vida de la seva gent. Però aquí hi sóc molt ben acollit, la gent té ganes de donar-me un

Ben a prop de la parròquia literària

● Modest Prats va néixer el 1936 a Castell d'Empúries, però la seva relació amb Girona es remunta a la seva Apoca d'estudiant al seminari. Després va ser el primer rector de Vista Alegre, fins que el

1977 es va traslladar a Medinyà. Hi ve passar 25 anys, però sempre ve estar en contacte amb la ciutat de sant Narcís a través de la seva tasca docent universitària i de la seva relació amb la llengua. Ara

hi ha tornat per tenir cura de la cèntrica parròquia del Mercadal, ben a prop de la parròquia literària de la 22, de la qual és un dels principals feligresos. /T.C./M.LLADÓ.

cop de mà i m'ho fan fàcil. De fet, la connexió amb Girona no m'és difícil, perquè des que vaig venir al seminari, mai n'he estat desconnectat.»

—Quina relació té ere amb la UdG?

—«Cap. En tinc amb els professors del meu departament, perquè no he abandonat l'estudi, però no hi faig cap activitat. Els capellans diem que no s'ha de remenar allò que s'ha deixat!»

—I què li sembla tota la polèmica que hi ha últimament a la UdG?

—«Em sap molt de greu. És una situació dolorosa i això sí que em preocupa, m'inquieta i em fa patir. Hi he estat 31 anys i això fa que encara m'afecti més.»

—Donaria algun consell en veu alta?

“
LA POLÈMICA A LA UDG
Em sap molt de greu tot això que està passant a la Universitat de Girona. És una situació dolorosa que em preocupa, m'inquieta i em fa patir. M'afecta molt perquè hi he estat 31 anys, però ja ha enraonat massa gent i ara les paraules sobren
”

—«No. Ja ha enraonat universitària? massa gent i ara les paraules sobren.»
—«Josep Pla va dir que l'home és un animal que s'enyoira, però jo no en di-

una categoria internacional molt vàlida i dona una empentamolt important al món del teatre i l'espectacle. Girona l'ha de cuidar i mirar per convertir-se en una capital cultural.»

—I com porta això de ser un personatge mediàtic? Fins i tot fa col·laboracions a Catalunya Ràdio!

—«Ja havia estat cinc anys participant en les tertúlies de *L'orquestra*, però el 1992 ens van expulsar i, tot i que m'ho van demanar a *Postres de música*, no hi vaig voler tornar. Però, precisament a propòsit de *Feda*, en Xavier Graset em va convidar al seu programa i ara hi faig una petita aportació els dijous. Ara, quan parlen de passarel·les de moda o de conjunts de rock...!»

—El vaig sentir un dia dient que va donar la primera matrícula d'honor a Narcís Comadira i, uns anys després, una a Josep Maria Fonalleras. Tenia fama de professor dur?

—«Ho he sentit altres vegades, però no ho era pas! Quan fa molts anys que fas classe, el que estimes més profundament són els alumnes. La docència m'atreia especialment i una manera de defensar-me era ser exigent.»

—A més d'exigent, també s'ha mostrat compromès en diverses ocasions, com amb el manifest del Fòrum Alsina.

—«Fa 40 anys, el Concili Vaticà II va canviar molt la nostra vida, perquè aleshores si es que l'Església estava encarcerada, però encara estem molt lluny, i quan es reviu manifestacions de fidelitat a l'Evangeli i al que demana la gent, és fàcil d'adherir-s'hi.»

—Com està ara tot aquest tema?

—«El 15 de març el col·lectiu de capellans farà una jornada per la pau a la Catedral per fer-nos presents en aquesta situació tan absurda d'amenaça d'una guerra.»